

РЕШЕНИЕ

№ 991

гр. Варна, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 13 СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20223110202062 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от „Сий Травел“ ООД от гр. Варна срещу Наказателно постановление № 23-0001897/16.12.2021 г. на директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-Варна, с което на дружеството било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000, 00 лева, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96 г. ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр.

Дружеството-жалбоподател счита наказателното постановление за незаконосъобразно като постановено при неправилно установена фактическа обстановка и нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Намира, че е нарушен чл. 18 от ЗАНН, тъй като в акта и в НП са описани няколко нарушения, а е наложено само едно наказание. Счита, че юридическо лице не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност за допустителство по смисъла на чл. 10 от ЗАНН, поради което в НП е следвало да бъде описано в какво се изразява противоправното поведение на санкционираното лице. Твърди и че водачът е отговарял на нормативните изисквания, тъй като е притежавал удостоверение за професионална

компетентност, който удостоверявал наличието на такава. Позицията се в тази връзка на Директива 2003/59 на ЕПС, като счита, че придобитата от водача квалификация се удостоверява пряко с удостоверението за професионална компетентност и само вторично- с карта на квалификация на водача. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление и претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното от въззиваемата страна юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от процесуален представител- адв. Г., който поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Въззиваемата страна се представлява от ю.г.Станчева. По същество моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендира присъждане на възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

Жалбата е подадена от надлежна страна– наказаното юридическо лице, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (в действалата към този момент редакция), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от фактическа страна следното: Санкционираното дружество притежавало лиценз на Общността за извършване на международен автомобилен превоз на пътници № 10367, валиден до 14.03.2026г. е допуснало до управление водачът Георги Костадинов Маджаров на автобус марка "Фолксваген" с рег. № В1590ТА от кат. М2, за който се изисква СУМПС от кат. "D", с който е извършен обществен специализиран превоз на пътници на територията на Република България на дата 09.07.2021 г., видно от пътен лист сер. "А" № 3567563/09.07.2021 г. и информация от паметта на дигитален тахограф монтиран в горепосоченото МПС за дата 09.07.2021 г. В хода на проверката било установено, че водачът Георги Костадинов Маджаров не да притежава карта за квалификация на водача при превоз на пътници издадена по реда на Наредба № 41/04.08.2008г. на МТ. Водачът Маджаров притежавал карта за квалификация с № Р281518, издадена на 11.02.2021 г. и валидна до

01.02.2026г. но само за превоз на товари от кат. "С". Горното е установено след направена справка в информационната система на ИА "АА".

В последствие в Областен отдел "Автомобилна администрация" – Варна от св. И. - инспектор при РД "АА"-гр. Варна била извършена комплексна проверка на превозвача "Сий Травел" ООД, в хода на която изложените обстоятелства били установени. Във връзка с тези констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение на дружеството-жалбоподател за това, че е допуснало управление на автобус марка "Фолксваген" с рег. № В1590ТА от кат. М2, за който се изисква СУМПС от кат. "D", с който е извършен обществен специализиран превоз на пътници, с водач маджаров, без същият да притежава валидна карта за квалификация на водача за превоз на пътници, издадена по реда на наредбата по чл. 76, ал. 9 от ЗАВП. Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството; бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН (в действащата към този момент редакция).

Въз основа на съставения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на дружеството-жалбоподател било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000, 00 лева за нарушение на чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАВПр.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства- от разпита на свидетеля И., както и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства. Показанията на разпитания свидетел следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Същият не се е намирал в никакви особени отношения с представители на дружеството и не извлича ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на неговите показания. В изявленията на свидетеля се съдържа достатъчно информация, кореспондираща и на приложените писмени доказателства, която позволява изложената фактическа обстановка да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

Сред приобщените писмени доказателства с най-съществено значение за изясняването на делото са приложените тахографски листи, пътни листи и Справка от Система за преглед на DQC карти, от които е видно, че към

момента на нарушението водача не е разполагал с валидна карта за квалификация на водача за превоз на пътници, но е извършил процесния превоз. В приложения Пътен лист изрично е отразено, че се касае за обществен превоз на пътници, поради което съдът не намира основания да се съмнява в това обстоятелство и приема, че действително се касае за такъв вид превоз.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Според разпоредбата на [чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП](#) лицензираните преводачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по [чл. 7, ал. 3](#) и [чл. 12б, ал. 1 от този закон](#) и [чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата](#). Цитираната норма установява задължение за превозвача да не допуска осъществяването на превоз за собствена сметка от водач, който не отговаря на посочените изисквания.

Санкционираното дружество има качеството "превозвач" по смисъла на [§ 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози](#), тъй като в качеството си на юридическо лице, регистрирано като търговец – ЕООД, извършва обществен превоз на товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел, като притежава лиценз на Общността за превоз на товари. В това си качество е имало задължение да осъществява превозите само с водачи, които отговарят на изискванията по [чл. 7б, ал. 1 от ЗАВП](#) и [чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. на МТ](#), между които е и притежаването на карта за квалификация на водача за съответната категория. Превозът е извършен с автобус за превоз на пътници, за управлението на който се изисква СУМПС от категория "Д". При това

положение водача е следвало да притежава карта за квалификация на водач, а въззивното дружество е било натоварено със задължението да не допуска извършването на превоза с водач, който не притежава валидна такава.

Същевременно не е спорно между страните, че водачът не е разполагал СУМПС от кат. "D" и карта за водач за превоз на пътници и следователно неотговарящ на изискванията на [чл. 7а, ал. 2 от ЗАвПр](#), санкционираното дружество действително е осъществило неизпълнение на административно задължение, което правилно е квалифицирано като такова по [чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр](#).

От представените към административно-наказателната преписка пътнически лист е видно, че деянието е извършено именно с превозно средство за обществен превоз на пътници, визирано в диспозитива на обвинението, формулирани в АУАН и НП.

Административнонаказателната отговорност на санкционираното лице е ангажирана на основание [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр](#), предвиждащ специална санкция за лице, което назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с [този закон](#) и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. Посочената разпоредба съдържа както диспозиция, т. е. дължимото поведение, така и съответната санкция. Задължението на превозвача да не допуска управляването на МПС от водач, който не притежава карта за квалификация на водача за съответната категория, произтича от нормата на [чл. 7б, ал. 1 от ЗАвП](#), т. е. касае се за изискване, определено с [този закон](#). Такова изискване към водачите е въведено и с разпоредбата на [чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. на МТ за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация](#). [Посочената наредба](#) е подзаконов акт по прилагането на ЗАвПр, тъй като е издадена на осн. [чл. 7б ал. 9 от същия закон](#). Не е спорно между страните, че на процесната дата водача не е притежавал валидна карта за квалификация на водача за превоз на пътници. Следователно, като е допуснало водач, който не отговаря на изискванията,

определени със ЗАвПр ([чл. 7б, ал. 1 от посочения закон](#)) и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му ([чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. на МТ](#), издадена на осн. [чл. 7б, ал. 9 от ЗАвПр](#)) да управлява превозно средство за обществен превоз на пътници, дружеството е осъществило състава на нарушение по [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр](#), за което правилно и законосъобразно е санкционирано с обжалваното наказателно постановление. В практиката си ВАдмС приема последователно, че позволенията на превозвачите водачи на МПС, въпреки липсата на съответна карта за квалификация, да извършват превоз, осъществява състава на административното нарушение по [чл. 96 г ал. 1 предл. второ от ЗАвтПр](#) ([Решение № 1301 от 27.06.2019 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 1349/2019 г.](#) [Решение № 819 от 1.07.2020 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 924/2020 г. и мн. др.](#)).

Съгласно разпоредбата на [чл.2 ал.1 от Наредба №41/04.08.2008г.](#) за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация, гласи: „Водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D или D+E, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача.”. Тоест, притежаването на карта за квалификация от по-ниска категория не е изключено като изискване в [чл.2 ал.1 от Наредба №41/04.08.2008г. на МТ](#).

Следователно, притежаването на валидна до 11.06.2021г. карта за квалификация за категории „С” и, която е по-ниска от изискуемата категория „Д” не е смекчаващо вината обстоятелство /по аргумент на противното – [чл.56 от Наказателния кодекс](#)/, с оглед на което нарушението не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, поради което не може да се определи като маловажен случай .

Наказанието е наложено във фиксирания размер, предвиден в закона, като липсва възможност за индивидуализация съобразно особеностите на конкретния случай.

Правилно и законосъобразно административно наказателната отговорност е насочена към дружеството-жалбоподател. Със задължението да не допуска извършването на превоз на товар за собствена сметка от водач, непритежаващ съответна карта за квалификация, е натоварен превозвачът, който и следва да носи отговорност за неизпълнението на това задължение.

Неоснователни са възраженията за липса на нарушение, тъй като в съответствие с Директива 2003/59 на ЕПС следва да се приеме, че нормативните изисквания са удовлетворени с притежаването на удостоверение за професионална компетентност. В практиката си ВАДМС приема изрично, че разпоредбите на директивата водят до точно обратния извод, а именно, че всяка държава членка трябва да прикрепи по някакъв начин хармонизираният код на Общността, определен за да удостовери, че конкретният шофьор притежава УПК, което удостоверява неговата начална квалификация или продължаващо обучение. Всяка държава членка има възможност да избере дали това удостоверяване следва да стане в самото СУМПС на водача или да се удостоверява с карта за квалификация на водача, както е приела Република България. При всички положения и в самата директива е прието, че квалификацията на водачите следва да се опреснява на определен период от време, тъй като е предвидено в удостоверителния документ да се посочва "датата на изтичане на кода". Следователно с изтичане на срока на картата на водача, той представя да отговаря на изискванията на директивата за необходима квалификация.

При извършената цялостна служебна проверка с оглед задължението си по чл. 314, ал. 1 НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, видно от приложеното копие на Заповед № РД-0830/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво

нарушение му е вменено и да организира адекватно защитата си. В цитираните по-горе решения на ВАДМС, постановени по аналогични случаи, не е констатирана непълнота в описанието на нарушението във връзка с непосочването изрично в какво поведение се е изразило допускането до извършване на превоз, като и настоящият състав не намира основания да приеме, че е НП не съдържа цялата необходима информация.

Не е допусната неяснота относно датата на извършване на нарушението. В НП ясно е посочено, че същото е осъществено на 09.07.2021 г. Посочени са и други дати на който също е предприето управление на превозно средство за превоз на пътници, но за тях не е формирано обвинение, а само са представени като данни, че деянието не е изолиран случай с оглед обосноваване тежестта на нарушението, като не е налице неяснота в сочената от жалбоподателя насока.

Мястото на извършване на нарушението е определено правилно – по седалището и адреса на управление на санкционираното дружество, където е издаден процесния пътен лист и откъдето е допуснато извършването на превоза.

Съдът намира, че наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението. Не е допусната непълнота в ВП с непосочването изрично на нормите, въвеждащи изискване водачите да притежават карта за квалификация. В практиката си по аналогични случаи ВАДМС приема за достатъчно посочването на нормата на [чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтП](#). В [Решение № 171 от 12.02.2021 г. на АдмС - Варна по к. а. н. д. № 2762/2020 г.](#) се изтъква, че: "АНО е посочил, че е нарушена нормата на [чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтП](#) като в описание на нарушението е записано, че наказаното лице е допуснало водач да извършва международен превоз на пътници без същия да притежава валидна карта за квалификация на водач, издадена по реда на наредбата по [чл. 76, ал. 9 от ЗАвтП](#). Наказаното лице се защитава срещу описаните факти, а не срещу посочената правна норма. В случая фактите, които установяват вмененото нарушение правилно са установени и описани. Пропуснато е да се посочи правната норма, която въвежда изискване водачите на МПС да имат карта за квалификация на водача – [чл. 76, ал. 1 от ЗАвтП](#) и [чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г.](#) Допуснатото процесуално нарушение не е съществено, поради това, че правилно е посочена правната

норма, която определя деянието като административно нарушение – [чл. 96 г. ал. 1, пр. 2 от ЗАвтП](#). Нарушението, за което е вменена отговорност е описано по начин и в степен, даващи възможност на наказаното лице да разбере за какво деяние е наложено наказанието, поради което правото му на защита не е нарушено". Изложеното становище, застъпено последователно в практиката на касационната инстанция, се споделя изцяло и от настоящия състав.

Предвид всичко изложено съдът приема, че наказващият орган правилно е констатирал наличието на процесното административно нарушение; надлежно е издирил приложимия закон и относимата санкционна разпоредба, като е наложил законосъобразно наказание, при спазване на изискванията на ЗАНН.

Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), тъй като същият не се отличава с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид. Касае се за формално нарушение, несвързано с настъпването на конкретни вредни последици, чиято тежест да бъде преценена. Поради това за формирането на извода за маловажност на случая е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването на деянието, във връзка с които тежестта на нарушението да бъде оценена като по-малка от типичната. В случая няма данни за наличие на подобни обстоятелства, което изключва приложението на цитираната разпоредба, още повече, че се касае за превоз на пътници и излагането им на риск.

При така установеното искането за отмяна на наказателното постановление се явява неоснователно. Наказателното постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата- да бъде оставена без уважение.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 3 от ЗАНН](#), ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 143, ал. 3 от АПК](#), "Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноси". От изложеното следва, че в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на

80лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на АНО. Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ:

Потвърждава изцяло Наказателно постановление № 23-0001897/16.12.2021 г. на директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-Варна, с което на „Сий Травел“ ООД, ЕИК: 203930441, на основание [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗДвП](#), е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000. 00 лева, като законосъобразно.

ОСЪЖДА „Сий Травел“ ООД, ЕИК: 203930441 , да заплати на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-Варна сумата от 80лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____